

Ane Catrine Mikkelsdatter til sin Mand Jens Enslev

Selkjær, 2 Maj 1848.

Kære Ven!

Jeg har modtaget dit Brev og kan se, at Du er kommet til København og er frisk og rask og er lovet at kunne blive der. Det trøster mig meget, og hvis det er muligt må Du skrive, hvor lang Tid Du tror du skal være borte.

Jeg kan fortælle Dig, at vi også er ved godt Helbred begge to – Gud ske Lov. Jeg trøster mig ved, at Gud, der engang har knyttede os sammen i Kærlighedens Bånd også vil føre os til hinanden igen. Det er mig mere tungt at savne Dig, end Savnet da mine Forældre døde. Men jeg tror på Gud, at han vil samle os igen her eller i Paradis. Vi må være tilfredse med den Skæbne Gud giver os. Den lille Dorte siger hver Dag: Gid Fader var hjemme.

Rasmus Fynbo såede 30 Skæpper Havre Påskesøndag. Anders såede Kløvermarkerne de andre Helligdage og min Morbroder fra Hammelev harvede Resten i forrige Uge. I dag såede min Morbroder 6 1/2 Skæppe rent Havre og 1 Tønde, som var blandet med Byg.

Nu vil jeg ende mit Brev med de Ord: Lev vel min søde Ven, det ønskes af din hengivne Kone og elskede Datter.

Hils din Broder Jakob, Rasmus Rogaard og Kone, og Du være hilset på det Venligste Du min elskede Mand. Glem os ikke i din Bøn til Gud.

Ane Catrine Mikkelsdatter

Ane Catrine Mikkelsdatter til sin Mand Jens Enslev

Selkjær Mark, 30. Maj 1848.

Kære elskede Mand!

Alle dine Breve har jeg modtaget, og det er min eneste Trøst at høre noget fra Dig. Men det gør mig hjerteligt ondt, at Du ikke har fået de Breve som jeg har sendt til Dig. Det er nu tredje Gang jeg skriver til Dig.

Da din Fader kom med dit sidste Brev kunne jeg hverken tænke eller skrive, for det var mig til stor Sorg at høre, at Du skal forlade København. Men Du må ikke sørge for mig, for Gud, der styrer alle Ting, han styrer også for både mig og din elskede Datter. Min eneste Trøst er den elskede Pige, der smiler til mig, hver Gang jeg ser på hende. Der går ikke en Dag, uden hun siger: gid Fader var hjemme. Hun kalder også mange Gange på Dig.

Jeg beder hele Tiden Gud om at bringe Dig rask hjem til os. Jeg har endnu ikke haft den Glæde at kunne komme i Kirke, skønt det er min største Lyst.

På Kristi Himmelfartsdag kommer din Fader, og så vil han så Hveden. Jeg vil ønske, at Du snart kunne komme hjem at se Frugten af dit hårde Arbejde i Vinter. Da ville det glæde Dig at se Guds Godhed på Markerne.

Jeg beder Dig - glem mig ikke. Jeg kan intet sende Dig, men kun skrive til Dig. Det gør mig hjertelig ondt, at Du har været borte i så lang Tid og ikke har fået Brev fra mig endnu. Jeg ved ikke, hvorledes jeg ville have brugt Tiden, hvis jeg skulle vente efter Brev fra Dig så længe. Derfor vil jeg bede den almægtige Gud, at han vil lade mine Breve komme til Dig, så Du også kan nyde den Glæde at høre fra os.

Jeg ønsker Dig og Kongens Hær al Lykke og Held, så I kan vinde Sejren. Så Du og alle, som er borte, kan komme hjem til jeres kære.

Ane Catrine Mikkelsdatter

Ane Catrine Mikkelsdatter til sin Mand Jens Enslev

Selkjær Mark, 10. Juni 1848.

Kære elskede og uforglemmelige Mand!

Jeg ser af dit Brev, at Du har forladt Fyn. Det er mig til stor Sorg at høre, at Du også sagtens kan komme med i Kampen. Jeg håber stadig på, at Du skal komme tilbage til os dine kære Elskede, så jeg beder hele Tiden til den almægtige Gud. Men hvis det er Guds Vilje, at han har kaldt Dig til sig, så håber jeg, at han snart vil kalde os. For hvis det er Guds Vilje, at Du ikke mere skal være sammen med os i dette Liv, så er hele min jordiske Glæde forsvunden. Jeg har kun elsket dig i hele Verden og fra den første Gang, jeg så Dig, har mit Hjerte brændt af Kærlighed til Dig.

Jeg var til Bryllup hos Laus Gades i går, men jeg havde ingen Glæde i at komme der uden Dig; for jeg tror også, at Du var i Kamp samme Dag. Med grædende Tårer bad jeg til Gud, at han vil skåne Dig og alle dem, der slås for vores elskede Fædreland. Så snart den lille Dorte ser jeg græder, så siger hun: Gid Fader var hjemme. Du må ikke græde, Moder.

Skriv endelig om Du regner med at komme hjem til Høst, for ellers vil det vist blive svært for mig.

Lev vel, det ønskes af din hengivne elskede Kone og Datter.

Må Gud skaffe Dig hjem til os igen snart.

Ane Catrine Mikkelsdatter